

Пісенька про сестричок і руденького песика

Віктор Кордун

Пішли сестрички по гриби,
руденький песик з ними.
Туди-сюди, де не ступи,
руденький песик з ними.

Набрали повний козубок,
руденький песик з ними,
маслят, лисичок, решіток,—
руденький песик з ними.

Додому йшли крізь березняк,
руденький песик з ними.
Назад не хоче йти ніяк
руденький песик з ними.

Стомившись, сіли відпочити,
руденький песик з ними.
Проснувшись сестроньки за мить —
рудька немає з ними!

Кругом шукали знов і знов,
забувши геть про втому...
Гукали раз у раз "агов!",
коли ішли додому.

От ставлять козуб на поріг,
сандалики рядочком...
Рудько тоді з корзинки — плив! —
а в ній — ані грибочка.